

trænges, og hvortil der føles Trang af mange, saa vel i de politiske Partier som ude i Landet. Jeg tillader mig at udtale som min Anskuelse, at Rigsdagen bør vide Regeringen Tak for at have udtalt denne Erklæring. Efter min Opfattelse vil det for Regeringen — enten den nuværende eller hvilken det nu bliver — være en taknemmelig Opgave at føre denne Sag igennem eller hjælpe den igennem til en varig Fred mellem Parlamentet og Kongedømmet. Jeg glæder mig over den Erklæring, som den højtærede Konseilspræsident har afgivet, og jeg tillader mig at sige, ganske bortset fra de Forslag, som jeg har indbragt: Til Lykke med Bestræbelserne for at finde den Løsning, som den højtærede Konseilspræsident udtalte sig villig til at medvirke ved. Den højtærede Konseilspræsident nævnte ganske vist bestemte Fordringer for, at denne Medvirkning kan ydes. Disse Betingelser, der vel altid maatte stilles af Regeringen, ere jo saa det, som der ved Forhandling mellem Regering og Rigsdag nærmere kunde søges Enighed om. De Fordringer, som den højtærede Konseilspræsident opstillede, nemlig at intet Tings Selvstændighed traadtes for nær, og at intet af Tingene forurettedes, vil jeg haabe, at man ved Forhandling mellem Rigsdagen og Regeringen i Virkeligheden maatte kunne naa til at fyldestgøre. Det er jo dog ikke saa aldeles sikkert, at de bestemte Former, hvorunder den højtærede Konseilspræsident tænker sig, at disse Garantier skulle gives, just bleve de Garantier, der blive de betingende. Men naar Viljen til en Forhandling derom er til Stede, og naar de fordrede Garantiers Berettigelse almindelig erkendes, nemlig, at intet af Tingenes Selvstændighed trædes for nær, og intet af Tingene forurettes, er der en Mulighed for, at man virkelig ved Forhandling maa kunne finde en Vej. Vi leve jo i Øjeblikket i det lykkelige Tilfælde, at vi ikke have nogen Konflikt, og at der ikke hos os, saa vidt vi gensidig kunne skønne, i Regeringen eller Rigsdagen er noget Duffe eller nogen Henfigt om at fortrædige den Magt, som gensidig repræsenteres her, eller søge nogen Konflikt. Men uagtet det er saaledes, bør vi ikke, forekommer det mig, overse, at naar vi bortse fra øjeblikkelige Forhold, fører Rigsdagen sin Bevillingsvirksomhed under en Trussel, nemlig den Trussel, hvis jeg skal sige det i Kort: Giver du det ikke villig, tager jeg det. Det kan ikke nægtes, at saa snart de personlige Forhold forandres, hænger Truslen over Bevillingsmyndighedens Hoved. At saa denne Trussel over Hovedet paa Be-

villingsvirksomheden fjernet, maa være en Opgave for enhver Tanke om vore Grundlovsforhold og ethvert Forsøg paa at forbedre vor Grundlov. Enten nu dette Formaal søges opnaaet ad den Vej, som her er foreslaaet, eller ad en anden Vej, er jo ganske ligegyldigt, men det væsentlige er at finde en konstitutionel Maade at leve paa, hvori Bevillingsmyndigheden udøves i Frihed, og hvor Garantier findes for Rigsdagen, som de findes for Regeringen.

Idet jeg takker for den Maade, hvorpaa Forslaget er blevet modtaget her i Tinget, tillader jeg mig at anbefale Forslaget til videre Overvejelse, for at Midlerne maatte kunne findes til det Maal, som de fleste af os — jeg kan sige næsten alle — alligevel have for Øje.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Forslagets Omgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

C. Sage: Jeg tillader mig at foreslaa, at Forslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ministrenes Ansvarlighed.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2491 ff.).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

C. Sage: Det nuværende Lovforslag slutter sig nøje til det foregaaende; det holder Trit og maa dele Skæbne dermed. Den ærede Forslagsstiller er, hvis jeg ikke tager fejl, blandt dem, der altid, ogsaa i Aar, der ligger langt tilbage, have arbejdet med Iver paa at saa en Lov som denne gennemført. Jeg tror, at han altid har hørt til dem, som have anset en Ministeransvarlighedslov for at være et nødvendigt Led i vort konstitutionelle Maskineri, ligesom den jo allerede er bebudet i Grundloven. Af saa meget større Interesse er det